

ALDO A ZELDO

STRATENÁ VČIELKA
LILIENKA

RENÁTA SZABOVÁ
ILUSTROVALA MÁRIA KURTYOVÁ

Venovanie

Milý Dávidko a Alex,

*d'akujem vám za inšpiráciu a za vznik Alda a Zeda,
nech sa stanú pre vás dlhoročnými kamarátmi,..*

Knižku vám venuje ...

mamka

ALDO A ZELDO

Stratená včielka Lilienka

„Pod'me na prechádzku!“ zakričal som na Zelda a chytil ho pevne pod pazuchu. Labka mu visela v mojej ruke ako kus lana, tak som ho pevnejšie stisol, aby sa neurazil. A aby sa mi ani náhodou nevyšmykol z rúk.

Zeldo je môj najlepší kamarát. Je úžasný a veľmi si rozumieme. Psíka som chcel veeeel'mi dlho. Musel som dennodenne prosiť, aby som mamku naozaj presvedčil o tom, že ho veľmi chcem a túžim po ňom. Musel som počkať, kým budem starší a väčší. Ja sa totiž o neho starám úplne sám. A znamená to celkom veľa práce. Umyť, nakrímiť, naliať vody, vyviešť, pohrať sa, zabehať si. A učím ho aj triky.

„Však, Zeldo? Zeldo? Zeldo???“ Kričím, volám o dušu, no Zeldu nikde. Zoskočil mi z rúk ako nič. Je veľmi rýchly.

„Kam si sa schoval, psík môj? Ja sa teraz nehrám na skrývačku.“